

[Vilhelm Rasmussen.]

stillede sig afvisende overfor min Henstilling om, at man foretog rationelle Forsøg med Frugtdyrkning i Statsskovene. Jeg beklager det af mange Grunde; for det første, fordi det forekommer mig, at den højtærede Minister har en særlig god Grund til at vise Initiativ paa dette Omraade deri, at Statens Skovbrug giver et Underskud paa 1 Mill. Kr. om Aaret. Det er ikke smaa Arealer, det her drejer sig om; der er 40 000 ha Statskov, og dertil kommer Statsplantager, som tilsammen har et Areal af andre 40 000 ha. Det forekommer mig, at det vilde i højeste Grad være ønskeligt, om man paa saa uhyre Arealer i Stedet for at være konservativ gjorde et Forsøg, hvorved man kunde opnaa at indtjene nogle Værdier, som kunde skaffe Balance i Statens Kasse, hvad Skovbruget angaar, og de Argumenter, den højtærede Minister fremførte, var saa tynde som vel muligt. Først udtalte den højtærede Landbrugsminister, at jeg havde jo ikke fremført Erfaringer fra Skove til Støtte for min Antagelse af, at der ude i Skovene kunde drives rationel Frugtavl. Nej, selvfølgelig ikke. Hvis man nemlig havde Erfaringer fra Skovene, som viste, at rationel Frugtavl derude er rentabel, behøvede jeg dog ikke at opfordre Ministeren til at gøre Forsøg for at se, om det er rigtigt. Netop fordi der ikke findes saadanne Erfaringer fra Skovene, er det, at jeg har opfordret den højtærede Minister til at undersøge, om ikke ogsaa Skovene kan udnyttes paa en fornøftig Maade i Samfundets Tjeneste ved en rationel Frugtavl. Enhver naturvidenskabelig Betragtning maa give min Anskuelse Støtte, for det første den Kendsgerning, at Frugttræerne stammer fra Skovene; naar de vilde Frugttræer har deres Hjemsted i Skove, indser jeg ikke, af hvilken Grund det ikke skulde være muligt paa de særlig gunstige Steder i Skovene under kyndig Ledelse at dyrke ogsaa de dyrkede Frugttræer. Dernæst mener jeg, at alle de andre Vanskeligheder, man kan nævne: Indhegningsspørgsmaal og Jordbehandlingsspørgsmaal, i Virkeligheden slet ikke er Indvendinger, fordi alt saadant Arbejde kan foregaa lige saa vel i Skovene som i det aabne Land. Dertil kommer imidlertid endnu en Betragtning, og det er, at Frugtavlens viser sig at have den allerstørste Betydning for hele Beskæftigelsesproblemet. Enhver Skov har, selv om den giver Overskud, den store økonomiske Ulempe ved sig, at den beskæftiger relativt meget faa Mennesker; derfor er der folketomt i alle Skovlande. Omvendt viser de Erfaringer, der gøres rundt om i Verden,

ogsaa i vort Land, med Hensyn til Frugtavl, at man paa meget beskedne Arealer beskæftiger ganske overordentlig store Arbejdsstyrker. Hvis derfor den højtærede Ministers Interesse for Beskæftigelsesproblemet er levende, ser jeg ikke rettere end, at det ogsaa af den Grund vil være rigtigt at foretage et Forsøg som det, jeg her har anbefalet. Naar jeg skal samle mine Indtryk af den højtærede Ministers Afvisning, kan jeg derfor ikke komme til andet Resultat, end at det er et sørgeligt Vidnesbyrd om Mangel paa Initiativ og virkelig Interesse for, at Staten skal have et økonomisk Udbytte af sine Virksomheder, som den højtærede Minister har aabenbaret ved sin Afvisning af denne Tanke.

Da jeg nu taler om Skovbrug, vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til Ministeren, om han ikke skulde være af den Mening, at man ogsaa paa anden Maade kunde forbedre Statsskovenes Økonomi, nemlig ved Udlejning af Jagten i Skovene. Det er mig bekendt, at Jagtretten i private Skove og paa private Jorder udlejes for ret betydelige Summer, og jeg skulde tro, at Jagten, som nu er kostbar for Staten, vilde kunne bringe Staten en ret betydelig Indtægt, dersom Jagten i Skovdistrikterne kunde bortforpagtes eller udlejes paa kortere Aaremaal. — Men indenfor dette Spørgsmaal vil jeg ogsaa gerne rette et nyt Spørgsmaal til den højtærede Minister vedrørende de Biindtægter, Statens Skovridere har af Jagten. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister oplyse det høje Ting — det behøver ikke at være nu lige med det samme, det kan det ikke blive — dels om, hvor stor den samlede Sum er, som disse Sportler af Jagten andrager, dels om, hvor meget de enkelte Skovridere har af Sportler af Jagten i Statens Skove.

Dernæst skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Jeg kan ikke sige, at den højtærede Undervisningsminister svarede videre velvilligt paa de Spørgsmaal, jeg har rettet til Ministeren vedrørende Forbedringer af Undervisningskaarene paa Statens Lærerhøjskole. Den højtærede Undervisningsminister forsvarede sin mærkværdige Stilling ved først at gøre opmærksom paa de knappe Tider. Det maa dog vist være sket ved en lille Tankeløshed, for Tiderne er ikke mere knappe, end at der i Fjor var Raad til at forhøje Tilskuddet til Højskolerne med 50 000 Kr.; de er ikke mere knappe, end at der paa den nye Finanslov har været Raad til at forhøje Tilskuddet til private Seminarier med ca.